

vprašanja, spadajočega v zasebno pravo, in spada kot tako le v področje sodnika samega.

V tem slučaju pa ni izvensodnega dokaza za očetstvo *C*-ovo, ker ni izrecila, zahtevanega v §-u 164. obč. drž. zak. in ker ga tudi ni moči doprinesti glede na to, da je domnevni nezakonski oče uže umrl. Deklico *B* je torej imenovati na podlogi vpisa v krstni knjigi še vedno nezakonsko hčer udove *A* in ona ima zategadelj po §-u 6. in 12. dom. zak. domovinsko pravico v tisti občini, kjer jo je imela njena mati, predno je stopila v zakon s *C*-om.

O p o m n j a. Oziraje se na to rzsodbo izdalo je pravosodno ministerstvo naredbo z dne 22. aprila 1892. l., št. 6250 do vseh sodišč. V njej se naroča vsem sodiščem I. instance gledé na naredbi ministerstva notr. reči z dne 12. septembra 1868. l., št. 3649 in 7. novembra 1884, št. 12350 — po katerih se lahko zabeležba, omenjena v zgorejšnji rzsodbi, zabeležba »legitimationis per subsequens matrimonium« zvrši izvensodnim pôtem v krstni matici le takrat, če sta oba zakonska, oziroma mati in oče nezakonskega otroka še živa, — da naj, kedar kot nadvarstvena oblastva zapazijo, da se ni uredilo rodbinsko stanje glede takih otrok, najnujneje roditelje opozarjajo na veliko nevarnost, katera otrokom preti, če se zanemarja napominana ureditev, in da naj dovrše potrebno tudi v samosvojem področji, ako so pogoji nadvarstvenemu ukrepanju dani. Tudi lahko jemljejo sodišča za svoje varovance na zapisnik prošnje do deželne vlade, katerih zahteva min. naredba z dne 7. novembra 1884. l., št. 12350, ako bode tega sploh potreba.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. junija 1892.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Visoko c. kr. pravosodno ministerstvo je z naznanilom z dne 19. majnika 1892, št. 6928 okr. sodnemu pristavu v Logatci, gospodu dru. Janku Babniku dovolilo šestmesečni dopust v ta namen, da pregleda in uredi gradivo, katero je nabrano za slovensko juridično-politično terminologijo. S tem

je visoko ministerstvo ugodilo dotični prošnji odbora društva „Pravnika“ ter ob enem posredno odobrilo nastojanje našega društva v tem pogledu. Gotovo nam pritrde rade volje vsi društveniki in prijatelji slovenskega uradovanja ter naših pravoznanskih teženj, ako izražamo odkrito veselje nad tem dobrohotnim činom njegove ekscelence gospoda pravosodnega ministra grofa Schönborna in mu beležimo udano zahvalo na milostivi podpori v kroniko društva „Pravnika“.

— (Dr. Rudolf Nowak, †) urednik Dunajske „Allgem. österr. Gerichts-Zeitung“, umrl je dne 22. prošlega meseca nenadoma na Dunaji. Več v prihodnjem listu.

— (Osobne vesti.) Imenovani so: Dvorni svetnik najvišjega sodišča Filip Abram ministerskim svetnikom v pravosodnem ministerstvu; okr. sodnik v Ptujih K. vitez Strahl dež. sod. svetnikom pri deželnem sodišči v Ljubljani: okr. sod. pristav dr. G. Wokaun v Mariboru l. br. Dr. sodnim pristavom pri dež. sodišči v Celovci; avskultant Perše sodnim pristavom v Senožeah, avskultant J. Pogačnik sodnim pristavom v Črnomlji. — Premeščeni so: Okr. sodni pristavi: J. Senčar iz Senožec v Žužemberk, H. Frankovič iz Kostanjevice v Vel. Lašče s službo pri okrož. sodišči v Rudolfovem, dr. E. Volčič iz Žužemberka na Krško, K. Grebenc iz Črnomlja v Kostanjevico. — Vpokojen je na svojo prošnjo dež. sodišča Tržaškega predsednik A. Mosettig, kateremu se je pri tej priliki izreklo Najvišje priznanje. — Odlikovan je višjesodni svetnik v Gradci dr. M. pl. Pflügl z redom železne krone tretje vrste.

— (Odbor odvetniške zbornice Lvovske) vložil je dne 28. novembra 1891 do pravosodnega ministra peticijo zastran teženj odvetniškega stanu. Odvetniški stan, pravi, kateri je tako važen za zdravi razvoj pravosodja, mora se še dandanes boriti z nekako animoznostjo, s katero ga prezira sodno uradništvo. To je bilo pač takrat, ko je vladal v našem cesarstvu absolutizem, umevno zoper advokatski stan, ki je vedno zastopal svobodo, pravo in napredovanje; a ni več umevno sedaj, ko se je državni organizem predrugačil. In vendar se je osornost še pomnožila. Odvetnika ne smatrajo faktorjem, stoječim v pravosodji zraven sodnika, pač pa ga smatrajo za potrebno zlo, katero se uprav zaradi tega trpi, ker se mu nalagajo v javnem interesu raznovrstna bremena. Z zakonom z dne 6. julija 1868 dovršena oprostitev odvetništva ni imela zaželenega uspeha, ker se je pomnožilo število odvetnikov, tako pa tudi udomačila nezdrava in gnila konkurencija. Posebno židovski del prebivalstva, ker ne more najti v državnih službah dovolj zaslužka, prisiljen je pristopiti po velikošolskih studijah ali k advokaturi ali pa k zdravništvu. Potem je še § 6 odv. reda ustanovil državno-subvencionirane advokate, kateri delajo v drugih razmerah, nego ostali. Zakon pač dovoljuje prestopiti sodniku k advokaturi, ne pa narobe. In uprav to bi vendar pridobilo sodniškemu stanu mnogo izvrstnih in pa z življenjem v vedni do-

tiki se nahajočih močij. Odvetniška zbornica proti izgredom nekaterih odvetnikov in proti temu, da peša spoštovanje stanu, ne more storiti dovolj. Odvetniški posel imajo pa, akopprav so vse zbornice temu protivile, še upravna oblastva za obrt; in odvetnik mora prispevati k delavskim bolniškim blagajnicam, da se osiguri odvetniškim kandidatom, če zbolé, podpora, katere sami sploh ne žele. Ako se odmerijo troški, ne gleda se na zamudo časa in duševno delo odvetnikovo, tako da so določeni zneski mnogo nižji, nego se ceni intelektualno delo zdravnika ali tehnika, da, nekaterikrat celo mehanično delo rokodelčevu. Pritožbe in rekurzi pač v posameznih slučajih pomagajo posameznikom, a ne morejo uničiti moralne škode, katero je trpel pri vsem tem celi stan. Materijalno škodo dela odvetništvu prerazširjeno zakotno pisarstvo. Pravni pripomočki proti njim so jako nezdatni in se vrhu tega dajo teško zvrševati zaradi preobloženih sodišč. Kako daleč je uže to prišlo, da se ne čisla dovolj in prezira strokovno ter stvarno zastopanje v pravnih rečeh, to dokazujejo dovolj določbe, katere izrečno izključujejo odvetnika, da ne sme posredovati pri borznih sodiščih. Vender se pa njemu nalagajo bremena, katerih nima toliko nobeden stan nositi, na pr. brezplačno zastopanje ubožcev in „ex offio“ zagovarjanje. Samo strogi čut do svoje dolžnosti dosegala je doseđaj, da oficijozno zastopanje, sosebno v kazenskih stvareh ni postalo gola formalna stvar. Nasvetujejo se konečno nastopne reforme: 1. Naj se kmalu uvede ustno in javno civilno postopanje in varuje tudi v malih rečeh vsaj toliko princip prisiljenega zastopanja odvetniškega, da se strankam zaukaže, naj se, ako ne pridejo same k sodišču, dadé zastopati le po poblašcenci, ki je odvetnik; in da morajo tiste zemljeknjižne prošnje, ki se vlagajo pri kolegijalnih sodiščih, podpisane biti od odvetnika. 2. Zakotne pisarje kaznjuje kot prestopnike uprav tako, kakor zakotne zdravnike kazensko sodišče. 3. Zakon zastran prestopanja sodnikov k odvetništvu in vice versa; za oba stanova sodniški in odvetniški, jednako praktičen izpit; jednaka veljava sodniške in odvetniške prakse. 4. Dopolnitev §-a 6. odv. red. na ta način, da se ne plačajo več umirovljenemu sodniku penzije, če postane odvetnik. 5. Odprava dolžnosti odvetnika, zastopati brezplačno bodisi v civilnih ali kazenskih rečeh. 6. Denarne kazni, ki se nalagajo odvetnikom v disciplinarnem postopanju, izročajo se dotičnih zbornic zavodom ali ustanovam za podporo potrebnih odvetnikov ali njih udov in sirot. — Akoprem niso naše razmere takšne, kakeršne na Gališkem, in se mi ne strinjamo povse z vsebino te peticije, mislimo vender, da je bilo primerno, če smo jo priobčili našim p. n. čitateljem.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 glđ., za pol leta 2 glđ.

Uredništvo je v Ljubljani, šte. 8 na Bregu; upravnništvo pa na Križevniškem trgu šte. 7.